

[Hendriksen.]

ikke er større end vor, for fleres Vedkommende ringere —, ser paa Spørgsmaal af denne Karakter.

Jeg vil da gerne først henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa Frankrig. Frankrig har i mange Aar været langt tilbage paa det sociale Omraade, men man har i ikke mindre end 7 Aar i det franske Deputeretkammer og i Senatet drøftet Spørgsmaalet om en social Forsikring, og ved Loven af 5. April 1928 er der i Frankrig blevet vedtaget en social Forsikring, som vel endnu ikke er traadt i Kraft, men som efter de foreløbige Bestemmelser skal træde i Kraft den 1. Januar 1930.

Denne Lov minder i mangt og meget om den tyske Rigsforsikringsordning; den gaar ud paa en tvungen Forsikring for enhver Lønarbejder og uformuende Forpagter, staar der, mellem 16 og 60 Aar, for saa vidt hans Indtægt ikke overstiger for ugifte 15 000 Frcs. og for gifte noget mere. Denne Forsikringsordning vil komme til at omfatte ca. 8½ Million Mennesker. Forsikringsbidraget, altsaa Præmien, der andrager ikke mindre end 10 pCt., skal betales med Halvdelen af Arbejderen og Halvdelen af Arbejdsgiveren, altsaa 5 pCt. af Arbejdsgiveren og 5 pCt. af Arbejderen.

Aarsindtægten ved denne Forsikringsordning beregnes til 4½ Milliard Frcs., hvortil kommer et Statstilskud paa 500 Mill. Frcs., man vil altsaa alt i alt komme til at raade over 5 Milliarder Frcs. aarlig, et enormt Beløb, der jo vil kunne være en betydelig Hjælp paa de Omraader, der her er Tale om. Pengene skal bruges dels til Sygeforsikring, dels til Begravelsesforsikring, dels til en Invaliderente, hvis Størrelse bl. a. afhænger af, om Forsikringen er indgaaet før eller efter det 30te Aar, og som kan udgøre 40 à 50 pCt. af den forsikrede Arbejders Middelløn.

Men hovedsagelig skal Pengene naturligvis anvendes til en Aldersrente, og her nævner man, at en forsikret, som i Løbet af 30 Aar har indbetalt Forsikringspræmie for mindst 240 Arbejdsdage i et Aar, med sit 60de Aar har Ret til Resten af sin Levetid at oppebære en Aldersrente, der udgør 40 pCt. af Gennemsnitslønnen siden det 16de Aar. Forsikringen er i øvrigt fuldkomment baseret paa forsikringsmatematiske Udregninger, ligesom Tilfældet er i det Forslag, jeg er Ordfører for, og der er Mulighed for, at de forsikrede kan faa en forhøjet Aldersrente, saafremt de venter med at tage den, indtil de bliver 65 Aar.

Udover denne tvungne Forsikring er der Adgang til en frivillig Forsikring for Smaakaarsfolk, der ikke hører til de egentlige Lønarbejdere, og i det hele taget for dem, hvis Indtægter ikke overstiger de tidligere nævnte Indtægtsgrænser, ligesom der i Loven er optaget visse Overgangsbestemmelser.

Det er den franske Lov paa dette Omraade. Den er, som jeg før nævnte, endnu ikke traadt i Kraft, men den skal træde i Kraft ved et ministerielt Dekret, og man venter almindeligvis, at det sker den 1. Januar næste Aar.

Jeg ønsker derefter ogsaa at gøre opmærksom paa Forholdet i Tyskland, hvor en Lov om tvungen Forsikring mod Alder og Invaliditet for samtlige Arbejdere i det tyske Rige blev gennemført saa tidligt som 1889, en Ordning, som naturligvis senere er undergaaet betydelige Ændringer. Men der findes ingen i Tyskland, heller ikke indenfor Arbejderstanden, der tænker paa at opgive Forsikringsprincippet til Fordel for Forsørgelsesprincippet, og heri er, som jeg før nævnte, de tyske Socialdemokrater ganske enige, idet man fra praktisk talt alle interesseredes Side i Tyskland udtaler sig til Fordel for Forsikringsordningen. I øvrigt vilde i Tyskland en Overgang fra Forsikring til Forsørgelse ikke kunne finde Sted uden en Grundlovsændring, idet § 161 i Rigsforfatningen af 11. August 1919, Weimar-Forfatningen, fastslaar Forsikringsprincippet.

Den oprindelige Uvillie mod en tvungen Arbejderforsikring, en Uvillie, som store Dele af den tyske Arbejderstand nærrede, er nu afløst af en næsten fuldkommen Tilfredshed, og heraf burde vi ogsaa fra dansk Side tage Lære.

Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at de Præmier, der betales til den tyske Socialforsikring, hvis Fond er paa Milliarder af Reichsmark, andrager omkring 5—6 pCt. for Industrierbejdere og Landarbejdere, noget mere for Kontorister; op til 7 pCt. af Bruttolønnen betales der dernede til den sociale Forsikring.

Endelig vil jeg gerne nævne Sverige. Den højtærede Indenrigsminister gav nogle Oplysninger vedrørende den almindelige svenske Pensionsforsikring, der skyldes Lov af 30. Juni 1913, en Lov, der blev revideret i 1921. Denne Lov gælder alle Mænd og Kvinder i Alderen fra 16 til 66 Aar, og Præmien er 3 Kr. aarligt som Minimum, voksende indtil 33 Kr., idet der er forskellige Tillæg for dem, hvis Indtægter ligger over 600 Kr.; de forsikrede er delt i forskellige